

**MAGNI OPERIS || DE OMNI=||BVS GERMANIAE ||
EPISCOPATIBVS || EPITOMES:||**

CONTINENS ANNALES || Archiepiscopatus MOGVNTINI ac duodecim ||
alioru[m] Episcopatum, qui Moguntino Suffra=||ganeatus titulo subsunt:
Item BABEN=||BERGENSIS Episcopatus, ab || omni iugo Archiepiscopali ||
exempti.||

Brusch, Kaspar

Noribergae, 1549

VD16 B 8782

Qvartvm, continet omnes Constantienses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64715)

Et dominum ducibus quibus illum agnoueris ipsum,
 Per cuius meritum turba redempta sumus.
 Inuenies, quis condiderit tot templa tot aras,
 Quisq; tibi tantas conciliarit opes.
 Quodq; legis nunc hæc in paruo & plura libello,
 Acceptum id referas scilicet omne mihi.
 Quem tibi si charum paciere vrbs nobilis esse,
 Mox ornabo libro te grauiore: Vale.

QVARTVM CAPVT de omnibus Episcopis Con stanciensibus.

CONSTANCIENSIS Episcopatus non
 Constantiæ, sed in Ergouia apud ueterem Vindo
 nissam cepit, in confluxu Limagi Araris ac Ruse, in
 signium fluuiorum: sub Clodoueo Galliarum rege,
 primo ad Christum conuerso, & S. Remigij manibus
 baptisato. Eius gubernatores ac Antistites ad hæc nos
 tra usq; tempora hi numerantur.

1. S. PATERNS.

2. S. LANDO: Hos nominat Petrus de Natali
 bus in suo Diario.

3. MAXENTIUS.

F

4. BHO.

CATALOGVS EPISCOP.

4. BVBVLCVS seu Boulco. Is interfuit Concilio Epaonensi, quod celebratum est, annum Christi circiter 498. ibi sic se subscripsit, Bubulcus Episcopus Vindonissensis.
5. GRAMMATIVS: interfuit Concilio Aurelianiensi, in Gallijs celebrato, anno domini 546. Is se etiam subscripsit Episcopum Vindonissensem.
6. S. MAXIMVS uel Maximinus. Vixit Clotarij secundi, & Dagoberti magni, patris scilicet, & filij, potentissimorum Gallie regum temporibus. Et hunc Clotarius rex transtulit è ueteri Vindonissa in regiam Villam Constanciam, à Constancio primo, Imp. Aug. extrui cœptam: id factum circa annum Domini 570. Sic Maximus iste ultimus Vindonissensis, & primus Episcopus Constanciensis dici potest.
7. RVDOLPHVS alibi Rudilo dictus.
8. VRSINVS.
9. GAUDENTIVS qui obiit anno Christi 618.
10. MARTINVS ab aliquibus Martianus, ab alijs Marianus dictus: Huius temporibus circumscriptis certis suis limitibus Dagobertus Episcopatum Constanciensem, ut habetur adhuc in Bulla Friderici Barbarossæ. Huic dedit etiam idem rex multa insignia priuilegia, quibus hodie adhuc utitur Ecclesia Constanciensis. Id factum est anno Christi 633.
11. IOANNES, propter summam uitæ innocentiam Beatus appellatus, patria & gente Rhetus Churienfis:

riensis: discipulus S. Galli Scoti Heremite, & concionatoris accolarum lacus Acroniani, qui cum ipse ad gubernationem Constanciensis Ecclesie uocaretur, honorem oblatum humillime deprecatus, hunc Ioannem charissimum suum amicum ac sodalem ipse in urbem ducens, Ecclesie commendauit, in presentia Athanasij Nemetu, Theodori Augustudiniensis, et Alberini Lugdunensis Episcoporum: item Gunzonis siue Cunzonis Sueuorum ducis, residentiam suam, tum Vberlingæ ad lacum Acronianum habentis. Hæc introductio & electio Episcopi Ioannis facta est anno 650.

12. OBHARDVS Bosso cognominatus.

13. PICTAVIVS. 14. SEVERVS.

15. ASTROPIVS. 16. IOANNES sc

eundus: hunc alij Haunum appellant.

17. RVFFO alijs Busfo dictus.

18. AVDONIVS. Huius meminit Hermannus contractus, obiit anno Domini 736.

19. ERNFRIDVS alijs Anefridus eligitur anno 736 à rege Carolo Martello. Erat prius Abbas Diuitis Augiæ in lacu Veneto, eius cœnobij gubernationem retinuit etiam cum Episcopatu, consensu Caroli. Præfuit Episcopatu 10. annis & obiit anno 746.

20. SIDONIVS uel Sinodius accepit baculum pastoralẽ anno 746. Præfuit 14. annis, obiit dysenteria: in templo Sangallensi, anno 760. Homo ambitiosus & auarus: Tenuit etiam Abbatiam Diuitis Augiæ:

F. Acut

CATALOGVS EPISCOP.

Ac ut Sangallensem quoq; consequeretur, nihil intentatum reliquit, tam diu, donec S. Othmarum pium Abbatia Sangallensis gubernatorem capi & in uincula conijci curaret: cuius Tyrannidis confirmatores, & quasi satellites erant &varinus & Ruthardus comites Altorffenses, & Welphorum siue Catulorum appellatione noti. His tēporibus liberalissime donauit Ecclesiam, Solaturrensē in Heluctijs, Colmariensē in Alsatia, & Constanciensē, Domina Bertrada Pipini Galliarum regis coniunx, Caroli Magni mater.

11. IOANNES monachus Diuitis Augia, successit Sidonio in gubernatione non Episcopatus tantum, sed & utriusq; abbatia, cui Sidonius etiam praefuerat: electus & confirmatus à rege Pipino. Praefuit sapienter ac utiliter annis pene 11. obiit anno Domini 781. Sepelitur in Diuitis Augia sacello D. Chiliano dedicato. Post hunc Ioannem ponunt aliqui Catalogi tres alios Episcopos Constancienses Gangolphum, Fidelem & Theobaldum, sed numeri annorum non conueniunt, nisi forte isti tres uno anno ex hac uita emigrarint omnes. Nec meminit horum Hermannus Contractus, ergo & hoc loco omittendos duxi: Praeter nomina enim nihil etiam de ipsis extat.

12. EGINO eligitur anno Domini 781. Praefuit annis 32. obiit anno gratiae 813. Is etiam flagrans habendi cupidine, statim monasterij Sangallensis Abbati & Waldoni grauius insidiatus est. Reliquit post se crucem habentem

habentem puri auri 50. marcas, argenti uero 35 & preciosissimas gemmas, cum hac inscriptione:

Hoc tropheum Christi Eginopro luce perenni,

Virgo Maria tuo sacro dicauit honori:

Cui prece quæso tua tribuantur regna Polorum.

Hæc crux postea anno Domini 1476 ab Episcopo Hermanno de Landenberg aucta & renouata, & tota aurea facta est, cum tali inscriptione:

Hæc crux, argento tribuit quam præsul Eginopro,

Auro commutata datur, nunc sic renouata.

23. VVOLFOLEON Eginonis Episcopi ex fratre nepos, Monachus antea Sangallensis, qui Episcopus factus, non minus fuit iniurius Sangallensi abbatiæ, quam fuerat Eginopro: sed qui cum summo tandem dedecore quiescere cogebatur à Ludouico Pio. Præfuit Constance annis 12. obiit anno Domini 831. Sub eo edificari ceptum est Monasterium Radolphinæ Cella, à Radolpho Episcopo Veronensi, qui patria gente Alemannus fuit. Stumpsius Heluetiorum Chronographus, hic Theodorum quendam inserit, qui Basilicam Tigurinam à Carolo Magno fundatam consecravit: illum ego non Episcopum, sed Suffraganeum fuisse arbitror: Catalogi enim ueteres non habent eum.

24. SALOMON primus, uir pius mitis ac pacificus & bonus gubernator, eligitur anno domini 831. Præfuit summa cum laude annis 4. obiit anno domini 873. Construxit antequam designaretur Episcopus, col

CATALOGVS EPISCOP.

legium regularium Canonorum in honore S. Stephani, in pago suorum parentum, à se Salmonfach appellato. Id Collegium postea Episcopus factus ex Thurgouia in urbem Constanciensem transtulit, in Parochiam S. Nicolai, quæ iam S. Stephani Cathedralis Basilica, ab hoc Salomone sic dicta et constituta est. Is idem Salomon primus fundator & monasterij, & oppidi, quod Episcopi Cellam uocant, celebratur: in quo frequentius quàm Constanciæ habitasse dicitur. Ad hunc scripsit Epistolam Pontifex Max. Nicolaus primus, quæ extat in Decreto Cap. Sciscitatur &c.

25. BATHIGO succedens Salomoni, præfuit quatuor annis, quibus maxima fuit annonæ difficultas. Obijt anno Christianæ salutis 877.

26. GEBHARDVS electus est post Bathigonem, anno Domini 878. Præfuit quiete quatuor annis: uir pius & religiosissimus: postea cum Nortmanni & Gallie & Germaniæ extremam munitarentur uastationem, ipse etiam pio affectu tuendæ patriæ, & pugnandi pro aris & focis cum alijs principibus ad arceandos & prohibendos eiusmodi grassatores à Germania, profectus: ab hostibus infidelibus captus, & trucidatus est, anno Christi 885.

27. SALOMON secundus, Gebhardo Martyri Dei subrogatus est anno Christi 885. Præfuit sex annis. Obijt anno Domini 891, Sub hoc Episcopo Imp. Carolus Crassus ab omnibus principibus suis desertus

Arnol

Arnolpho ab ipsis electo cedens, abdicauit se Magistratu Imperij, & in summa postea paupertate uiuens, uix demensum habuit: At non diu in tali egestate uixit, nam anno Christi 888 à quodam ministro suo, in pago Neydingen ad Danubium sito interfectus, inde in Augiam diuitem auctus, & in choro maioris Ecclesie prope aram Diuæ Virginis terræ honorifice mandatus est.

28. SALOMON tertius comes uel Baro à Ramschöwag, cuius familie hodie adhuc nobiles heroes in Rhetia habitant, Diuo Ferdinando regi à summis consilijs: Is primum Monachus Sangalli fuit, nam castrum Ramschöwag, in quo natus erat, non procul abest à Sangallo, etiamsi uastatum nunc sit, & tantum rudera ac uestigia quædam eius appareant. Institutus ab Isone insigni quodam & doctissimo Sangallensis monasterij professore liberaliter, doctus etiam euasit ipse, ita ut sint adhuc in Sangallensi et Constan-
ciensi Bibliothecis libri, latine ab eo scripti. Ex monacho factus est Imperatoris Ludouici secundi Sacellanus, post cuius mortem sequentibus etiam Imp. quatuor seruiuit, quibus omnibus longe charissimus fuit: præcipue uero Arnulpho Imperatori ita charus erat, ut ille eum duodecim Monasteriorum (inter quæ erant & Sangallense & Campidonense) amplissimum Abbatem constitueret: quibus omnibus summa sapientia & pietate præfuit. Constituitur ergo ab

CATALOGVS EPISCOP.

Arnolpho Imperatore Episcopus etiam Constanciensis, anno Domini 991, ubi unanimi totius cleri consensu cum summo gaudio acceptus est: Praesuit ibi 29. annis, & laudabiliter & utiliter. Donauit & illustrauit liberalissime ac copiosissime Ecclesiam Cathedralem, multis aureis et argenteis clindijs, plurimis item optimis libris, preciosissimis uestibus, pagis item integris & annuis prouentibus maximis. Imperauit item non ueterum solum, ab Imperatoribus priuilegiorum confirmationem, sed & noua priuilegia, praesertim à Comrado Saliquo. Erat procerus corporis statura, formosa facie, & optimis moribus praeditus: mitis, clemens, benignus & hospitalis erga pauperes, facundus & eloquens, & qui ipse quoque saepissime è suggestu ad populum concionari solebat. Auaritia & superbia nunquam in eo animaduersae sunt. Urbem Constanciensem maxime ampliauit & locupletauit, nam eò transtulit ut in natura munitum locum tempore Hunnorum irruptionis in Germaniam, totum circumiacentis prouinciae clerum: Quod sub Ludouico tertio factum est. Anno domini 914. à Bertholdo & Erchingero Sueviae ducibus captus, & in castrum Algouiae Theobaldsburgum (cuius nominis mons Lindauio uicinus est) abductus, aliquandiu ibi detentus est: Quae Tyrannis seminarium fuit multorum dissidiorum & max. morum tumultuum, & aliqui duces propterea capite multati sunt à Comrado Saliquo Ro. Imp.

Vale

Valedixit tandem isti mortali uitæ, & ad æternam concessit anno redempti orbis 919 in die trium regum: Sepelitur cum maximo suorum omnium luctu in dextra Cathedralis Ecclesiæ Constançiensis.

29. NOTINGVS quem aliqui comitem Veringensem fuisse autumant, quorum opinioni tamen aduersatur Insigne Notingi: at Veringensibus comitibus sanguine coniunctum fuisse credibile & uerisimilius est. Is concordibus totius cleri Constançiensis suffragijs è Sangallensi monasterio, ad Episcopatus gubernationem euocatus est, statim post mortuum Salomonem. Præfuit autem 15 annis optime ac utilissime: erat Episcopus eximie doctus, qui & soluta & ligata oratione plurima scripsit, & omnes Euangelistas commentarijs illustrauit. Fuit idem etiam multarum insignium cantionum author, quarum adhuc usus est in Constançensi Ecclesia. Fuit Pædagogus sequentis Episcopi S. Conrad. Obijt tandem anno incarnati uerbi 935. Sepelitur in Summa Basilica Constançensi, in præsentia consanguinei sui S. Vlrici Episcopi Augustani, qui in dicto uniuersæ ciuitati triduano ieiunio, curauit publicas ad Deum preces fieri, ut is populi sui misertus daret iterum eiusmodi pium Episcopum, qualis fuisset Notingus: quem aliqui Notingerum appellant.

30. S. CONRADUS patre Henrico comite Altorffen si natus, matre uero comitissa Bauarica ab Hohenzwart siue Summuntoriana: in Dweingartensi cœnobio

F 5 perue-

CATALOGVS EPISCOP.

perueteri sepultis : à Notingo Episcopo educatus, & liberalissime institutus post præceptoris ac alumni sui mortem unanimi totius cum cleri tum populi Constanciensis consensu postulat, & eligitur anno 935. Præfuit summa cum laude annis 42. In quibus Constanciam plurimis præclaris ædificijs ac templis egregie illustrauit, omne suum patrimonium in hoc unum studium conferens. Construxit templum S. Ioannis, Parrochiam S. Pauli, tum adhuc in suburbio sitam : Sacellum D. Mauricij, magnificum item pro pauperibus & peregrinis Xenodochium. Ter profectus est ad terram Sanctam, semper foeliciter & incolumi corpore reuersus. Fuit ei arctissimum necessitudinis & amicitie uinculum cum S. Vlrico Episcopo Augustano. Aedificauit extra & paululum infra urbem ad Rhenum, Gotliebenium castrum: obiit tandem plenus dierum post die S. Catharinae, anno Domini 976 Othone secundo Imp. Rom. præfidente. Sepelitur sub dio, prope Sacellum S. Mauricij à se conditum, ita enim sepeliri uoluerat: ubi diu miraculis claruisse dicitur. Huic tumulo postea pietatis studio superædificauit elegans sacellum: Reuerendus Dominus Vlricus à Reichental, Canonicus Constanciensis.

31. GAMLINOLPHVS successit S. Comrado, præfuit bene & laudabiliter 4. annis, & ualedixit uitæ mortalium anno Christiane salutis 980.

32. S. GEBHARDVS secundus huius nominis,
alij

alijs Eberhardus tamen dictus, comes Brigantinus, Vihonis ex Domina Dietburga filius, post mortem matris ex utero cæsus: uir doctus, pius ac facundus, eligitur anno Domini 930. Præfuit laudabiliter annis sedecim: Obijt anno 996. Sepelitur Petershusij in monasterij Benedictini à se fundati, & in quinquenij spatio constructi tēplo, sub ara maxima, quæ est ante chorum. Multa cōtulit ad Episcopatū. Fundauit Collegiū etiam Canonicorū Zurzachij, suis proprijs pecunijs, quod etiam certis annuis prouentibus dotauit.

33. LAMBERTUS monachus Petershusanus, imprimis religiosus & honestus Dominus: eligitur Episcopus Constanciensis uno omnium Canonicorū ore, anno 996, præfuit prudenter et utiliter 13. annis, obiit Pbtiry asi anno 1009. Huius Lamberti temporibus, uixit in Sangallensi coenobio Hermannus Contractus, comes Veringensis, & wolferadi ex Hiltrude filius, monachus eximie doctus: Poëta, Orator, Astronomus, Musicus et Chronographus insignis: cuius tenerrima et in oimem rem iā resoluta incipiētia ossa mihi superiore anno ostendit, ampliss. ac doctiss. uir Ioannes & uernherus à Rischach, ordinis Teutonicorū Prouincialis cōmendator per Baliuiā Alsatia, Alschēhusij in Sueuia habitās, et omnis generis optimos libros summo studio cognoscēs.

34. RODHARDVS alijs Richardus successit Lamberto electus à toto clero Constanciensi: præfuit 4. annis, S. Henrico Imp., tam charus, ut fere semper eum
secum

CATALOGVS EPISCOP.

secum haberet in aula sua regia. Cumq; Imperator coronam Imperij & benedictionem Romæ petiturus in Italiam proficisceretur, sequuti sunt eum etiam, Episcopus Ruthardus & Abbas Sangallensis Burcardus. Cum autem Imperator & Saracenos in Italia ingenti prælio uicisset, ex omniq; Italia eiecisset, & Imperij coronam & benedictionem à Pontifice Maximo Benedicto VII. accepisset, & in Germaniam iam redire statueret: correptus est exercitus Imperatorius dira peste, quæ cum late grassaretur, nec cuiquam parceret Rothardus etiam Episcopus, & Burcardus Abbas è medio sublatis, & Imperatoris iussu in Italia honorifice humati sunt anno Domini 1013.

35. HAYMO eligitur statim post auditam & perceptam mortem Rothardi, præfuit pie & laudabiliter summa cum prudentia annis 13. Obijt paralyti anno Domini 1026. decima octaua Martij. Is post mortem Henrici Claudi, Electores Imperij ineligendo nouo rege uehementer discordes, quosdam alios etiam grauter tumultuantes, ad pacem & tranquillitatem exhortatus, authoritate sua facile etiam persuasit.

36. VVARMANNVS comes Dillingensis & Kiburgius, Diuitis Augiæ monachus, substituitur mortuo Haymoni anno domini 1026. Erat insigni doctrina & sapientia præditus, ita ut commendaretur ei erudiendus Hermannus dux Sueuiæ: præfuit ille sapienter & utilissime octo annis, Deceßit ex hac uita
 anno

CONSTANCIENSIVM

anno Christianæ salutis 1034. Sepelitur Constancie.

37. EBERHARDVS comes à Dillingen & Kiburgh, Germanus frater Episcopi Swarmanni, præficitur Episcopatu anno domini 1034, bene et laudabiliter præfuit annis 11. Sub eius gubernatione Comitia habita & celebrata sunt Constantiæ ab Henrico tertio Conradi Saliqui filio: anno domini 1044. in quibus talis ab eo pax constituta est inter omnes Imperij principes ac status, qualis nulla postea fuit in Germania. Sequutus est Episcopus iste anno domini 1047 Henricum Imperatorem proficiscentem in Italiam, ut Schisma inter tres Pontifices ortum tolleret & componeret: quod cum ita factum esset, & Imperator Swigerum Episcopum Bambergensem Romanæ Cathedræ præfecisset, isq; Henricum Imperatorem eiusq; coniugem Dominam Agnetem coronaret in natali Domini: obiit eodem die Episcopus Eberhardus subitanea morte, qui mox cum summis honoribus terræ mandatus est, sub S. Petri porticu.

38. THEODORICVS Cancellarius prius & Archisacellanus Henrici Imperatoris, præpositus item Aquisgrani & Spiræ: eligitur post fata Eberhardi, anno 1047: confirmatur ab Imperatore Henrico tertio, cui longe erat charissimus: afflictæ ualitudine præditus. Præfuit 4. annis: Pecijt Romam consulendi Pontificis ergo, in ardua quadam caussa & graui controversia. Inde cum redisset, deceßit ex hac lugubri ad
letiores

CATALOGVS EPISCOP.

letiozem uitam 22. Iunij, anno salutis Christianae 1058
Sepelitur in S. Stephani Basilica Constanciensi.

39. RVMOLDVS alibi Grimoldus, praepositus
antea Goslariensis in Saxonibus. Eligitur iussu Imp.
Henrici tertij, anno salutis 1051. Praefuit annis 17. Erat
homo natura paulo contentiosior, alioqui pietate &
animi dexteritate eximia praeditus: Henrico tertio ita
charus, ut unicam filiam suam ei traderet, & concede-
ret erudiendam & educandam tam diu, donec illa,

Iam matura uiro iam plenis nubilis annis:

sine cum parentum tum Episcopi consilio uel consensu
nuberet Sueuorum duci, Rhinfeldiae ac Habspurgi
comiti Rodolpho. Sub hoc Episcopo conecidit anno do-
mini 1052. Summum templum Constanciense, quod ab
hoc Rumoldo egregie, & pulchrius, & fortius
quam antea instauratum, & exaedicatum ac consecra-
tum est. Extat in Decreto epistola ab Alexandro ses-
cundo ad hunc Episcopum (quem Grimoldum uocat)
scripta Cap. Sollicitudo. Distinct. 52. Obijt anno 1069.
Sepelitur honorifice ac magnifice in noua Basilica a se
restituta. Sub hoc Episcopo, obijt anno Christi 1052 Do-
mina Hiltrudis Wolfenradi comitis Veringensis con-
iunx, Hermanni Contracti Historiographi mater: in
Alleshusan pago ad lacum Buchouensem duobus pe-
ne milliaribus a Biberaco sepulta.

40. CAROLUS gente Thuringus, Canonicus Mag-
deburgensis, ab Henrico 4. rege constituitur aut intrus-
ditur potius sine Capituli consensu, anno 1069. Is initio

CONSTANCIENSIVM. 16 40

suis Canonicis charus erat, nā insigni sapientia & mo-
rum suauitate, egregia item corporis statura ac uultus
gratia præditus, sed

Cum nihil omnino sit ab omni parte beatum:
iusto erat auarior, & qui Simoniacis negotiationibus
sua potius, q̄ suæ Ecclesiæ commoda quærebat. Accu-
satus idcirco à Canonicorum suorum senatu Romæ
apud Pont. Alexandrum II. iussu ac mandato eius Mo-
guntiam uocatur, ubi in congregata Synodo, præsen-
te Henrico 4. qui defensus Carolum, cum eo Mogun-
tiam descenderat, exauthoratur: cū præfuisset 2. annis.
Id factum est anno 1071. Mense Aug. Reuersus igitur
Magdeburgū eiusdem anni 27. Decemb. mœrore animi
consumptus, ex hac mortali uita emigravit. Meminit
eius Lābertus Schaffnaburgius in explicatiōe anni 1071

41. OTHO Canonieus Goslarensis in hac ipsa Sy-
nodo Moguntina, exauthorato Carolo ab Henrico
quarto substituitur, qui habebat eum secum Mogun-
tiæ: Ordinatur igitur, confirmatur et consecratur mox
in præsentia Regis et conuocatorum Episcoporum à
Sigefrido Archiepiscopo. Post consecrationem ablega-
uit cum rex Constanciam, dicens familiaribus suis: Con-
stancienses noluisse retinere sapientia & doctrina in-
structum Episcopū (Carolū inuens) haberent ergo iā
fatuū istum. Præfuit 3. annis & Gregorij VII. mandato
ejcitur ex gubernatiōe, eo q̄ Henrico 4. fideliter adhæ-
reret, et q̄ se eidē Pontifici opposuisset in adserēdo ac
defenden

CATALOGVS EPISCOP.

defendendo sacerdotum coniugio. Deturbatus itaq;
 & eiectus per Rodolphum Sueviae ducem, Rom. regem
 eius q; asseclas, Hermannum ducem Saxoniae, &
 Bertholdum Marchionem Zeringensem Pontificij ful-
 minis executores, Basileam concedens, reliquum uitae
 ibi absoluit: ubi & mortuus & terrae mandatus est.
 Huic exulanti dedit Henricus quartus Episcopatum
 Cilimbrensem, quem tamen nec uidit nec possedit. Con-
 stanciam uero misit, idem Henricus quartus primum
 Rupertum quendam, postea Bertholdum, sacellanos
 suos ad gubernandum Episcopatum, sed neuter hor-
 rum à clero receptus: aut diu retentus est. Sex annis
 tamen sibi inuicem succedentes, per uim, aliqua Episco-
 patus parte potiti sunt, postea iterum eiecti, non quod
 clero Constanciensi adeo inuisi essent, sed propter in-
 micitias & intestina bella quae erant inter Imp. Henricum
 quartum, & Gregorium septimum Pontificem.
 4. GEBHARDVS tertius huius nominis, dux
 Zeringensis, & monachus Hirsaugiensis ita diligen-
 ter commendatus est Senatui Canonorum Constancien-
 sium ab Abbate Hirsaugiensi Gulielmo, sub quo diu
 sanctissime uixerat, et à Bertholdo Zeringensi duce fra-
 tre suo: ut assumeretur & eligeretur in Episcopum Con-
 stanciensem, anno 1081. Hanc electionem confirmabat
 Pontificius legatus Dominus Petrus Episcopus Al-
 ba, addita etiã consecratione. Praefuit in summis pericu-
 lis ac difficultatibus annis decē, quibus elapsis ita ab
 omni

omni parte à regijs affeclis ac ministris contumelia iniurijs ac molestijs affectus est, ut Vlrice Abbati Sangallensi Charinthie ducis filio Constantiã obsidete, cogere loco cedere & Episcopale sedem relinquere, à qua exulauit 13 annis, presidente interim Arnolpho: tũ subsidetibus paulatim germanie tumultibus, et ipse auxilio Theodorici Abbatis Petershusani in Episcopatu suum redijt, anno 1105. ubi tranquilliore postea uita, & fortuna per annos undecim usus est, quibus Ecclesiam Cathedralem à Rumoldo Episcopo reedificari ceptam, egregie & foelicißime absoluit & consecrauit. Decessit ex hac uita anno domini 1116.

43. ARNOLFVS comes Sancti montis, Sueuus, monachus Sangallensis intruditur ui per Abbatem Sangallensem Vlriceum tertium Charinthie ducis filium, ac Henrici quarti Imperatoris consanguineum: idq; fit anno domini 1091 cum summo detrimento Episcopatus Constanciensis. Præfuit annis tredecim, tum qua mensura ipse erat mensus Episcopo Gebhardo, eadem remensum est ipsi quoq;: nam anno domini 1105 inclinatis rebus Henrici quarti, eiectus est ab Episcopi Gebhardi consanguineis, & Gebhardus summa cum laude restitutus. Qua uero postea fortuna usus sit Arnolphus eiectus, aut quo terrarum peruenerit, ignoratur.

44. VLRICVS comes à Dillingen & Kiburg, propinqua consanguinitate coniunctus S. Vlrice Aus

G gusta

CATALOGVS EPISCOP.

gustano antea Episcopo: singulari clementia et fauore Imp. Henrici quinti, peruenit ad Episcopatus Constanciensis gubernationem, consenciente tamen etiam Clero & populo Constanciensi: confirmatur à Pontifice Gelasio secundo, consecratur ab Archiepiscopo Mediolanensi. Praesuit summa prudentia decem annis: Construxit ac dotauit de suo patrimonio primus, Monasterium Canonorum regularium Sancti Augustini Creuzlingum, extra muros Constancienses in Thuringouia situm: Renouauit item & instaurauit iterum pene collapsum Xenodochium pauperum, à S. Conrado olim constructum, ac liberalissime dotatum. Impetravit etiam à Pontifice Callisto secundo, ut leuaretur è tumulo, ac Canonisaretur inq; Diuorum numerum referretur S. Conrado: quod factum est, anno Christi 1110. cum iam ille centum & quadraginta quatuor annis quieuisset sub terra. Incidit tandem Episcopus Vlricus in grauisimum morbum comitalem, uel Epilepsian, qua absumptus: obiit tandem anno Christi 1127. Sepelitur in Cathedralis templi choro.

45. VLRICVS secundus, Baro de Castellis: monachus apud S. Blasium in Hercynia, unanimi consensu Canonorum electus successit Vlrico Dillingensi: praesuit utiliter ac laudabiliter annis undecim. Ac etsi uarie premeretur à uicinis quibusdam tamen istas calamitates & aduersitates summa prudentia exuperauit, q̄ diu haberet propicium sibi & consencientem Canoniarum

eorum senatum. Cum autem ille seditiosus in Dominum ac caput suum, ob leuiculam quandam caussam deiecti castris aliduius, quod obsessæ aut obsidendæ urbi incommodare potuisset: Episcopum coram Pontifice & Cesare grauius accusaret: cessit pius Episcopus patienti animo, isti suorum Canonicorum furori, & Episcopatum ipsis libere resignans ad Monasterium suum redijt, ubi sancte uiuens reliquum uitæ absoluit. Paucis septimanis ante istam discordiam concidit altior turris templi maioris Constanciensis, ex quo casu omnes campanæ confractæ sunt. Resignatio hæc Episcopatus incidit in annum Domini 1138.

46. HERMANNVS Baro de Arbona, eligitur à toto Collegio Constanciensi, confirmatur ab Innocentio secundo, anno Domini 1139. Attulit omne Patrimonium suum ad Episcopatum, trecentas etiam auri marcas, ad summæ Basilicæ illustrationem conferens. Contra hunc libenter intrusisset Imp. Conradus III. Brunigundū quendam sacellanū suum, sed post festū ille ueniēs, hoc audire cogebatur, q̄ Paris olim ab Helena:

Ad possessa uenis præceptaq; gaudia serus:

Spes tua lenta fuit, quod petis alter habet.

Præfuit aut Hermannus summa cum laude 26. annis, omnibus beneuolus, & omnibus eximie charus. Illustrauit multis ornamentis Basilicā Constanciensem, emit Aquisgranū Hegouie oppidū. Restaurauit anno 1142 collapsum Scotorū monasteriū. Impetrauit à Friderico

CATALOGVS EPISCOP.

Barbarossa confirmationem donationis ac Bullæ regis Galliarum Dagoberti, anno 1155. obiit tandem anno domini 1165.

47. OTHO secundus, comes Habspurgius, etsi sint qui Zeringensem ducem fuisse affirmant: cui sententiæ astipulatur Salemiani Monasterij Abbatum Catalogus: ubi secundus eius loci Abbas Godefridus, dicitur electus sub Othone isto Episcopo, duce Zeringensi. fuit iste Otho, siue Zeringensis, siue Habspurgius: præpositus antea Augustæ ad S. Mauricium, uir summa prudentia & optimis moribus conspicuus, et homo ualeudinaris: eligitur anno Domini 1165. Præfuit 4. annis, semper ferè ægrotans: obiit anno 1169.

48. BERTHOLDVS nobilis Baro de Bußnang ex Thurgouia: etsi sint etiam qui Baronem de Küssnach, ex Ergouia ortum fuisse arbitrentur: eligitur is ab unanimiter consentiente clero statim post euocatum ex hac uita Othonem, uir eximia prudentia ac uirtute præditus. Præfuit laudabiliter annis 10. obiit 10. Maij: anno redempti orbis 1179.

49. HERMANNVS secundus, nobilis à Fridingē ex Hegouia natus, defuncto Bertholdo successit: anno Domini 1179. Præfuit 11. annis: pacis & tranquillitatis publicæ, ut amantiſsimus ita custos etiam diligentiſsimus, omnibus suis subditis ex animo charus. Huius temporibus Imp. Fridericus Barbarossa omnibus Imperij principibus ac statibus Constanciam conuocatis, sta

tis, statuit & sanxit ibi publicam pacem per totum Imperium sancte conseruandam, anno Domini 1183: Hęc pacem Constanciensem pacem appellabant omnes homines, eamq; publicis literis compræhensam Baldus Iurisconsultus postea commentarijs illustrare dignatus est, obiit Episcopus Hermannus anno Domini 1191. cum præcedente anno Imp. Fridericus Barbarossa perriisset in quodam Armeniæ fluuio.

50. DIETHELMVS Baro de Woyffenburg, & Dominus in Krenckingen, antea à Friderico Barbarossa Abbas diuitis Augiæ designatus in Comicijs Spirensibus: Isti cœnobio cum sapienter ac utilissime præfuiſſet annis 15. uocatus est unanimi totius cleri ac populi Constanciensis consensu, ad gubernationem etiam Episcopatus, anno Domini 1192. cui summa cum laude præfuit annis duodecim, retinens interim Diuitis Augiæ etiam possessionem, obiit tandem 12. Aprilis, anno Christianæ redemptionis 1205.

51. VVERNERVS Baro à Stauffen, eligitur à Capituli Constanciensis toto Senatu, anno 1205: præfuit quatuor annis & aliquot mensibus, obiit anno 1210. Sepelitur magnifice in choro Cathedralis Ecclesiæ.

52. CONRADVS secundus, nobilis comes de Andechs & Degernfeld, ordinarie successit Wernhero: præfuit et profuit Ecclesiæ Constanciensi annis 24. cum summa omnium hominum laude, obiit anno 1234.

53. HENRICVS nobilis de Thanneck, aut ut alii

CATALOGVS EPISCOP.

qui uolunt de Thammen & Waldburg et Khuffenberg, eligitur Episcopus Constanciensis, anno domini 1234: praesuit prudenter & utiliter 14 annis: & quamuis toto pectore abhorreret ab omnibus belli furoribus ac tumultibus, tamen ab Henrico et Godefrido Niffensibus Baronibus, iniustissime lacebitus ac diu grauiter & multifarie molestatus & oppressus, collecta tandem manu, ardentibus uotis Dei prius auxilio implorato, contra hostes egreditur, & cum ipsis in Sæwiggerana ualle foeliciter confligit: nam etsi numero longe esset hostibus inferior, tamen Deo duce uicit, & utrumq; Niffensem, cum Baronibus ac nobilibus alijs quadraginta fortiter cepit, uinculisq; inclusos Constanciam duxit, ac aliquandiu ibi in custodia seruatos, certis tandem conditionibus iterum dimisit. Haec pugna commissa est in die S. Albani, anno Domini 1235. Postea quicta gubernatione potitus est. Decessit ex hac mortali uita, anno Virginei partus 1248. Sepelitur in Basilica Constanciensi.

54. EBERHARDVS secundus, Dapifer à Waldburg: eligitur à clero Constanciensi, sublato ex hac uita Henrico Episcopo: praesuit summa prudentia & cura 16. annis. Vir humanus et mitis erga omnes omnium conditionum homines, idcirco omnibus etiam eximie charus. Ampliauit & ditauit Episcopatum: emit oppidum Klingen, & quosdam etiam pagos à Domino Walthero de Klingen: arcem item Batenhusium ab

Hildia

Hildiboldo de Steekborn & plurima alia cum castra,
tum prædia: plurimas item decimas à diuersis circum-
iacentis terræ Regulis. Obijt foeliciter anno 1174. deci-
ma nona Februarij. Sepelitur in medio choro Basilicæ
Constanciensis mense Martio.

55. RVDOLPHVS comes Habspurgius, Imp.
Rodolphi Habspurgij patruclis, Canonicus Basiliësis
prius et Constanciensis, eligitur anno 1174: præfuit 10.
annis, quibus Episcopatū egregie duxisset, & locuple-
tasset, nisi à suis proprijs consanguineis, rege uidelicet
Alberto, Rodolphi filio, omnis generis persecutionē
sustinere, imo ad arma ultricia etiam capienda, duro ne-
cessitatis telo adactus, et compulsus fuisset. In hoc bel-
lo obsidione cinxit, occupauit & diripuit, anno Domi-
ni 1191 Buchornam oppidum ad lacum Acronianum
situm, obijt anno Domini 1194 tertia Aprilis, relin-
quens Episcopatum in maximis debitis, propter gesta
bella, ad quæ tamen non nisi summa ui pertractus est.
Sepelitur in maioris Basilicæ Constanciensis choro, ad
sinistrum latus aræ maximæ. Sub eo frigoribus con-
cretus est lacus Acronius totus, anno Domini 1177.

56. FRIDERICUS comes à Zollern, præpositus
Maioris Ecclesiæ Augustanæ, eligitur à maiori parte
Collegij Constanciensis, ut succedat Rodolpho Epi-
scopo sanguinis etiã necessitudine sibi coniuncto: At
contra hunc à paucis quibusdam summi collegij Cano-
nicis. eligitur Henricus nobilis à Klingenberg legum

CATALOGVS EPISCOP.

doctor, & Rodolphi regis Cancellarius, uir adprime doctus, & summa prudentia praeditus. Hoc Schisma fuisset maxime perniciosum Episcopatu Constanciensi: nisi Fridericus tanta morum lenitate, & animi mansuetudine praeditus, tamq; pacis ac tranquillitatis studiosus, de suo iure potius cedere uoluisset, quam autor & adiutor esse, exhauriendi aut annihilandi Episcopatus, cui uidebat tam perniciosam fuisse, & tam infeliciter cessisse, discordiam antecessoris sui cum ipsius consanguineis, Austriae principibus. Mouebat eum & hoc, quod Henricus, Alberti regis praecipuus consiliarius, non quieturus esset, ut qui sapientia & praesidijs esset ad retinendum Episcopatum paratior. Reseruata ergo annua sibi pensione post annos quatuor ab electione praeteritos Henrico Clingenbergensti, gubernationem plene resignauit, obiit tandem anno 1304.

57. HENRICVS secundus huius nominis, nobilis Regulus à Clingenberg, eligitur eodem tempore et die, quo Fridericus comes à Zollern, discordi scilicet electione. Cum autem ei potentiori cessisset Fridericus, confirmatus & consecratus est ab Archiepiscopo Moguntino Gerhardo ab Eppenstein, anno Christi 1294: Dominica Letare. Praefuit utilissime annis undecim: multa Episcopatus bona impignorata redemit, plura à diuersis hinc inde regulis ac Baronibus emit. Erat Historiarum lectionis studiosissimus: qui libellum etiam de comitibus Habsburgensibus in gratiam Rodolphi regis

regis (cui charissimus semper fuerat) scripsit. Nigromantiae uero studio supra mediocritatem delectatus est. Construxit intra muros Constanciensis urbis templum D. Laurentio sacrum, obiit anno Domini 1306. Sepelitur in Summo templo Constantino.

58. EBERHARDVS tertius huius nominis, alij Gerhardus: Ex Auinione Galliae natus, uir in sacris ac prophanis eximiae doctus, intruditur à Rom. Pontifice Clemente quinto, mox post obitum Henrici: praefuit 12. annis, obiit anno Domini 1318. Huius temporibus perijt maior pars urbis Constanciensis lugubri ac miserrimo incendio, anno Domini 1314. mense Maio, die S. Crucis. Id incendium in Iudaei cuiusdam aedibus natum, facile restingui & prohiberi initio potuisset, nisi Iudaeus ille nequam tantae calamitatis potius spectator; quam Sabbati sui transgressor esse uoluisset.

59. RVDOLPHVS tertius huius nominis, comes à Monte forti, uir insigni sapientia prudentiaq; praeditus: eligitur unanimumus totius Canoniorum senatus sententijs, anno Domini 1318. Praefuit sedi Constantinae laudabiliter & utiliter annis quatuordecim, egregie eam & augens & illustrans. Aedificauit de nouo in signe castrum Arbonense ad lacum Acronium. Erat in tanto odio apud Pontificem Romanum, quod Ludouico Bauaro constancius ac fidelius adhereret: ut etiam excommunicaretur. Postulatus est etiam ad Churensis Episcopatus gubernationem, anno 1313, quam prudens

G 5 tißime

CATALOGVS EPISCOP.

tissime etiam administravit. Obijt anno Christi 1332.
 Et quia in Pontificio Anathemate ex hoc seculo emigra-
 grasset, non loco sacro, sed prophano humatus est:
 precibus tamen et indefinente suae familiae intercessio-
 ne post uiginti annos iterum effossus ac sacratae terrae
 honorifice mandatus.

60. NICOLAUS nobilis à Kenczingen et Fraue-
 uenfeldo, Magister Curiae cognominatus, eligitur per
 Schisma, et tamen à maiori parte senatus Canonico-
 rum: confirmatur à Rom. Pont. Ioanne XXII. Contra
 hunc eligebatur à quibusdam Canonicis comes Alber-
 tus de Hohenberg, patre Rodolpho furioso homine
 natus. Hi duo bello etiam de possessione Episcopatus
 certarunt, sed uicit Nicolaus, auxilijs Friderici Austrij
 contra Imp. Ludouicum electi. Cuius Friderici locum
 tenens designatus est, iste Nicolaus Episcopus, per
 uniuersam superiorem Sueuiam, Ergouiam, Thurgo-
 uiam ac Alsatiam. Militauit item Episcopus iste per
 menses quatuor in castris Friderici comitatu ducentos
 rum ac septuaginta equitum. Praesuit Episcopatu an-
 nis undecim laudabiliter, ubi in summa Annonae diffi-
 cultate, liberalissimus erat singulis diebus trium mil-
 lium pauperis turbae hominum alumnus. Obijt anno
 Christi 1344. in die S. Iacobi. Sepelitur cum omnium
 pauperum ac egenorum summo luctu et planctu, in
 Cathedrali Ecclesia Constanciensi: eodē tumulo, quo
 prius Henricus à Klingenberg humatus quiescebat.

61. Vdala

61. VDALRICVS tertius, Pffefferhart dictus, ex ueteri & honestissima quadam Coestanciensis urbis familia prognatus: Cathedralis Ecclesiae prius Decanus subrogatur concordibus totius Capituli suffragijs Nicolao antistiti, anno domini 1344. Praesuit septem annis prudentissime ac utilissime: erat mitis ac simplex homo, sed bonus ac circumspectus Oeconomus, pecuniarum diligentissimus collector & coaccruator. Is interrogatus (quare tanto studio colligeret pecunias) respondit: se ideo facere, ut ingruentibus aliquando tempestatibus bellicorum tumultuum, uel defendere et tueri suos, uel pacem saltem suis emere possit. Sub eo Iudaei combusti, quod dicerentur infecisse fontes per totam Germaniam. Sub eodem coepit etiam anno 1349, ordo flagellatorum cateruatim per urbes miris uociferationibus ambulantium, & populo mira quaedam Paradoxa concionantium: is mox tamen iterum à Clemente sexto damnatus est. Obijt Episcopus Vlricus anno Domini 1351 sexta Nouembrium. Sepelitur in Summo Constanciensi templo.

62. IOANNES tertius: cognomento Zwindlock, è Schaffhusio natus, eximie doctus et sapientissimus uir, Cancellarius Austriae ducis, Alberti Claudi, cuius precibus obtinuit confirmationem ab Innocentio VI. Praesuit annis 5. Habebat publicum hostem, Conradum ab Honburg equitem auratum, qui oppidum Martorffum, quod generosissimo uino celebre est, meliore titulo arbitrabatur sibi de

CATALOGVS EPISCOP.

sibi deberi quàm Episcopo : cum tamen optimo iure consensu etiam ac confirmatione Caroli quarti, Episcopus id possideret. Honburgius igitur dolens sibi tam bonum bolum è faucibus eripi, ad Cainica consilia se totum conuertit: & in die Agnetis, anno Domini 1356 cum aliquot alijs sui similibus Centauris, non sine consensu quorundam etiam Canoniorum in urbem irruens, Episcopum cum paucis aliquot amicis sacerdotibus, in palatio Constanciensi ad instructas mensas sedentem et coenaturientem, nihilq; insidiarum aut mali metuentem, armata manu aggreditur, ac crudeliter trucidat, fuga sibi postea consulens. Episcopus primum quod interdictum esset sacris Constanciæ, in loco prophano prope sacellum D. Margaridos humatus, sequenti anno honorifice transfertur in Cathedralem Ecclesiam Constanciensem.

63. VDALRICVS quartus, nobilis à Fridingen, eligitur à toto Capitulo in Episcopum, qui propter insignes animi uirtutes dignissimus fuisset tali munere: sed quia Pontificiã confirmationẽ impetrare nõ potuit (occuparat enim animos pötificis et Cardinaliũ alius quidam, Henricus uidelicet à Brandis) pacis & tranquillitatis conseruandæ studio, uolens ab Episcopatu cessit, gratias interim agens senatui Canoniorum pro oblato sibi tali honore: quo prorsus carere, quam Episcopatu nocere maluit. Hic aliqui etiam Leopoldum quendam Canonicum Bambergensem, Episcopatu à Carolo

Carolo III. intrusum esse scribunt, qui tamen decem saltem præfuerit mensibus, eum prætereo, cum nec Catalogi Constancienses eum habeant.

64. HENRICVS tertius huius nominis, Baro à Brandis & Abbas Einsidlensis: consequutus est possessionem & clauum Episcopatus Constanciensis, non per legitimam Canonorum eius loci electionem, sed largitionibus cum maximo & Abbatia Einsidlensis & Episcopatus Constanciensis detrimento: corruerat enim Cardinales quosdam Romæ, qui ei confirmationem apud Innocentium sextum, facile impetrabant, anno Domini 1356. decimaquinta Maij. Præfuit Henricus 16. annis, cū urbi inuisus, quia summe ei molestus et iniurius: tum Canonicis etiam non admodum gratus, obiit anno Domini 1383 apud Klingenouiu, in die S. Cecilie: inde Cōstanciam uectus, honorifice sepelitur in Cathedrali Ecclesia. Non modo non præfuit, sed obfuit plurimum Episcopatu.

65. MANGOLDVS à Brandis Henrici Episcopi ex fratre nepos, eligitur ex Abbate Diuitis Augiæ in Episcopum Constanciensem, 27. Ianuarij anno Domini 1384. à nouem Canonicis: reliquis Domino Nicolao à Rysenburg suffragantibus: confirmatur ab Adolpho Archiepiscopo Moguntino. Nicolaus uero à Pontifice Urbano confirmationem consequutus, Constanciam ingressus, ibi sedem suam habere cœpit. Mangoldus conscripto foris exercitu tumultuatur, &

annis

CATALOGVS EPISCOP.

armis uiam sibi ad consequendam plenam Episcopatus gubernationem aperire statuit: At cum plerumque nobis proponentibus Deus disponat, obiit Mangoldus subitanea morte apud forum Tiberij siue Caesaris solium in Ergouia, cum iam equum uellet inscendere, & Seisma illud durasset annum & dies 24. Sunt qui eum ueneno affirmant è medio sublatum esse. Auehitur in diuitem Augiam, & ibidem in Basilica summa sepelitur, die S. Blasij.

66. NICOLAUS secundus huius nominis, nobilis à Rysenburg eligitur, ut supra dictum, anno Christi 1334. Præfuit 4. annis quiete & solus, sublato iam Mangoldo Episcopo: at ualde inutiliter. Resignauit episcopatum quarta Maij, anno Christianæ salutis 1338, spe amplioris dignitatis: qua spe cum frustraretur, redijt Constanciam, ubi præposituræ dignitatem iterum consequutus est.

67. BVRCARDVS Baro Heudwensis, & Præpositus summi Collegij Constanciensis successit concordi Canonorum electione Nicolao: præfuit annis decem. Profectus est ipse Romam pro confirmatione ad Urbanum Pont. sed impetrare alio eam pacto non potuit, q̄ si Nicolaũ antecessorem suum, præposituræ dignitate inuestiret: quod se illico facturũ Pontifici promisit. Aedificauit egregiũ sacellum in honorẽ D. Virginis in ambitu Cathedralis Ecclesiæ, ubi & sepulturã sibi ipsi constituit et elegit, obiit postea anno 1398.

68. FRIDERICVS secundus huius nominis: comes à Nellenburg, eligitur ab uniuerso Capitulo in successore Burcardi anno Domini 1398. in die S. Galli, moxq; in presentia parentis, comitis Conradi à Nellenburg insigni pompa consecratur: cum audiret autem Episcopatum adeo esse exhaustum & aere alieno grauatum, ut difficillime ei consuli aut subueniri posset, resignauit eum decimo die, suis Canonicis gratias agens ingentes pro tali honore sibi exhibito.

69. MAR QVARDVS nobilis à Randeck, Sueuus: eius familiae quã uulgo Neidlingos uocant, cuius patruus itidem Marquardus, Episcopus fuit Augustanus et Patriarcha tandem Aquileianus designatus est: Is successit Friderico legitime electus & consecratus, præsuit decem annis. Decessit ex hac uita, anno Christiane salutis 1408.

70. ALBERTUS Blaurerus ex honesta ac perueteri familia Reipub. Constanciensis, & optimis parentibus natus: præpositus summi templi, designatur Episcopus propter insignem prudentiã suam, anno 1408. Non consecratur, quia non erat sacerdos: præsuit laudabiliter & utiliter tribus annis, quibus aliquomodo restituit Episcopatũ pristinae dignitati, fideli uidelicet et prudenti Oeconomiae administratione: anno uero 1411. totius Cenonicorũ senatus consensu resignauit Episcopatum Othoni sequenti, reseruata sibi tamen per omnem uitam annua & mediocri pensione.

71. Otho

CATALOGVS EPISCOP.

71. OTHO tertius, Marchio de Hochberg & Röttelin accepit baculum pastorem à resignante Alberto Blaurero, consensu totius cleri Constanciensis, anno Domini 1411. Præfuit 23. annis. Erat eximia prudentia & doctrina præditus: Extant eius scripta de laudibus D. uirginis, & filij Dei ex hac intemerata uirgine nati, in Bybliotheca Diuitis Augiæ. Sub hoc Episcopo congregata est Synodus illa magna Constanciensis ab Imperatore Sigismundo, cuius acta non est huius loci recitare. In grauescente senio Epilepsiam incidit, seu morbum Herculeum aut caducum ut uulgo uocant: quam calamitatem pacenter tulit. Cū agnosceret uero ipse tali gubernationi non esse se amplius idoneum, resignauit Episcopatum cum bona uoluntate & consensu totius cleri, Friderico illustri comiti de Zollern, Canonico Constanciensi & Argentinensi, re tenta sibi exigua pensione, qua reliquum uitæ in Minorum Constanciensium coenobio transegit. Vixit in Monasterio non plenis duobus annis: Valedixit caduca isti ac momentanea uitæ 15. Nouembrium. Anni à nato Christo 1433. Sepelitur in Basilica Cathedrali.

72. FRIDERICVS tertius: comes à Zollern, Canonicus Argentoratensis, consequutus est munus ac dignitatem Episcopi Constanciensis per liberam resignationem Episcopi Othonis. Erat egregius iuuenis summa modestiæ & humanitatis erga omnes cum summos tum infimos laude insignis, & iccirco omnibus etiam

bus etiam suis longe charissimus. Præfuit 3. annis nec integris tamen. Euocatus est ex hac mortali uita, anno Christi 1436 ultima Iulij, in arce Gotlieben: inde in urbem uectus, honorifica ibi sepultura donatus est, in choro Cathedralis Basilicæ. Anno præcedente mortem suam congregauit Synodum ex uniuerso Clero suo Constanciæ, ei interfuerunt Abbates 16. præpositi sex, Canonici 40. ducenti & sexaginta sacerdotes, non supputato clero, qui intra mœnia urbis habitaret semper. In hac Synodo censa & numerata sunt per uniuersam diocesim Constanciensem, trecenta & quinquaginta utriusq; sexus monasteria: mille, septingentæ & sexaginta parrochiales Ecclesiæ: sacerdotum uero capita supra septendecim millia.

73. HENRICVS quartus, Baro Heuðwensis, præpositus Constanciensis, et Decanus Argentinensis concorditer & legitime eligitur ab uniuerso clero Constanciensi in Episcopum anno Domini 1436. quarta Augusti. Confirmatur eiusdem mensis octaua die ab Eugenio quarto, P. M. Basileæ tum existente. Ingressus est Constanciam quingentis equis in uigilia Natalis domini, ut auspicaretur gubernationem. Præfuit annis 36. Recuperauit Morsenburgum, anno Domini 1457. Tenuit per resignationem Conradi à Reehberg Churenensis Episcopi, eiusdem Rhetorum etiam Episcopatus administrationem 10. annis. Erat homo splendidus, pomparum amantiſsimus, Oeconomus non admodum

H bonus

CATALOGVS EPISCOP.

bonus aut utilis. Obijt anno Christianæ salutis 1472. Relinquens Episcopatum in maximis debitis. Sepelitur in sacello à se condito, per ambitum Basilicæ Cathedralis, ubi ipse sibi uiuus adhuc statuit tumulum.

74. BVRCARDVS secundus, nobilis à Randeck ex Hegouia: uir humilis, solitudinis & tranquillitatis studiosissimus, optimus Oeconomus: eligitur in locum defuncti Henrici, anno Christianæ salutis 1472. Præfuit tribus annis & aliquot mensibus sapienter & utiliter, obiit anno Domini 1475.

75. HERMANNVS nobilis de Lato Landensburgo, præficitur Cathedræ Constanciensi, antea Decanus Summi templi: uir mire religiosus, humanus, mitis, munificus in pauperes. Eligitur anno domini 1475. erat senio confectus, & plurimis ægrotudinibus & infirmitatibus affectus, ac ualitudine omnino afflictus: ideo assumpsit è Canonicorum collegio quendam sibi coadiutorem Ludouicū nobilem à Fribergk doctorem, uirū prudentem ac ualde uersutum: is clandestinis machinationibus contra Episcopum Hermannum & totum Canonicorum collegium Romæ confirmationem à summo Pontifice Xisto quarto impetrauit: non quod aliquid mali contra Hermannum Episcopum meditaretur, sed quod post ipsius mortem Episcopatus possessionem facilius se hoc pacto retinere posse arbitraretur. Hoc callidum consilium coadiutoris sui, tam impacienter tulit Hermannus, ut post pauculos dies ex

hac

hac uita emigraret, quia suspectus iam erat senatui Canoniorum hoc nomine factus, quasi ipse author aut suffragator certe fuisset tam uafre contra Summi Collegij libertatē excogitati cōsilij. Præfuit non integris 2. annis, obiit anno 1477. Sepelitur in Basilica Cathedra'i.

76. LUDOVICVS nobilis à Freibergk, eius familiae quæ stellas gestat in insignibus suis: Doctor legum, uir eruditus, callidus, & multarum rerum experientia clarus: Canonicus Constanciensis. Assumitur primum ab Hermanno in coadiutorem: ut autem post mortem Hermanni totam gubernationem consequi & retinere posset, laborauit Romæ pro confirmatione, quam auro facile impetrauit. Mortuo igitur & animi mœrere consumpto Hermanno, non iam electionem aliquam expectare, sed plene Episcopatus præesse incipiebat Ludouicus, fretus Pontificia confirmatione. At Canoniorum senatus contempto Ludouico alium eligebat, Othonem uidelicet comitem Solimontanum, qui Constancia sedens plena ibi gubernandi Episcopatus potestate potitus est. Ludouicus nec ipse cedere uolens, in Radolphi cella sedem sibi elegit, et ibi suū etiam senatum, suum consistorium habuit. Is Romam quoq; profectus, impetrauit apud Xistum Pontificem, ut mandato Pontificio discedere è gubernatione iuberetur Otho: quod nisi facturus esset, minitabatur ei Pontifex fulmen Excommunicationis. At Otho Constancia nihilominus constanter permanens, misit

H : tamen

CATALOGVS EPISCOP.

tamen legatos Romam qui certiozem facerent Pontificem de toto hoc negocio. Cumq; alio pacto dirimi hæc cōtrouersia non posset (neuter enim alteri cedere nec Pontifex confirmationem suam irritam facere uolebat) ad forenses disceptationes tandem uentum est, ut legibus dirimeretur quod alia uia dirimi non poterat. Cum autem hæc disceptationes in longum, ut fit, protraherentur, inoidit interim Ludouicus in periculosum morbum, quo consumptus Romæ ex mortali uita emigravit, ubi Episcopali pompa honorifice sepultus est, cum durasset hoc Schisma integrum iam septennium. Iam Otho Sunnenburgius quæta gubernatione frui, & confirmationem Pontificiam impetrare si uoluit, utriusq; partis expensas magno Episcopatus Constantiensis detrimento soluere eum oportuit. Obijt Ludouicus Romæ, anno Domini 1484: quo cœpit Otho quiete possidere Episcopatum.

77. OTHO comes à Sunnenberg electus contra Ludouicum, Constantiensi sedi præfuit, durante Schismate, septem annis: finito Schismate octo annis, obiit Cōstanciæ anno Christi 1491, sepelitur in sacello Cathedrali Basilicæ contiguo quod ipse sibi uiuus construi ac adornari fecit.

78. THOMAS Perlouerus ex Ciliensi Pannoniæ inferioris oppido natus, utriusq; Iuris doctor, uir eximiæ eloquens, prudentia uero uirtute ac rerum usu longe maximus: Friderici tertij Imp. Orator ac
Consiliarius

Consiliarius intimus, & qui Maximilianum Friderici filium, ita in latinis literis instituit, ut ille cum omnibus legatis latine loqui posset expedite: Primum præpositus summi Collegij Constanciensis designatus, ita sese in hoc munere gessit, ut postea mortuo Episcopo Othone, 22 Martij anni Christianorum 1491 unanimi totius Collegij consensu in Episcopum Constanciensem eligeretur, ubi prudentissime et utilissime quinque annis præfuit, Episcopatum mediocriter restituens ac instaurans: obiit anno Domini 1496. uicesima Aprilis. Sepelitur in summo templo Constanciensi.

79. HVGGO nobilis heros à Landenbergk, Decanus summi Collegij, uir ita proceræ staturæ, ut nullus esset princeps eo tempore in Germania, qui heroica statura corporis illi conferri potuisset: Erat autem & prudens, humanus ac omnium eruditione aliqua præstantium hominum amantißimus, etsi ipse non admodum doctus. Is eligitur concordibus totius Canonicoꝝ rum senatus suffragijs & sententijs in Thomæ successor, anno Domini 1496. Præfuit sapienter ac foelicißime triginta tribus annis. Restituit & de nouo construxit arces, Morsenburgensem, Arbonensem et Martorfensem. Petershusense monasterium ita iuuuit, & liberæ literæ donauit, ut eius secundus fundator dici possit: Monialium cœnobia in urbe sita reformauit, auxit & ædificijs illustrauit. Sub hoc Episcopo Comicia habitata sunt Constancia à Diuo Maximiliano Imp. anno

CATALOGVS EPISCOP.

Christi 1507, quibus omnes Imperij status interfuerunt: hęc Comicia durarunt per integrum annum: Habita sunt ibi deliberatiões, quemadmodũ antea etiã in Swor maclensibus Com:cijs de constituendo in Germania Imperiali iudicio: quod eo anno constitutum & inchoatum est. Anno domini 1517 secessit cum uniuerso suo clero propter mutatam Constanciae religionem Vberlingam, ubi honorifice à Senatu populoq; exceptus, difficultate suorum temporum territus, Episcopatum senatus tui Canonicorum anno Domini 1528 libere resignat, & sibi quietem querens unã cum toto Capitulo Balthasarem successorem sibi constituit, ut sequetur copiosius.

80. BALTHASAR Merckhelius, tenuis fortunę parentibus, at honestis & pijs natus in Swaldkirchio Hercyniæ oppido sub Friburgo Brißgoiæ sito: homo ambitiosus, & qui semper illud cogitaret, quod est apud ueterem Poëtam:

Tentanda uia est, qua me quoq; possim

Tollere humo, uictorq; uirum uolitare per ora:

In studijs ergo literarum diligenter uersatus, mox Doctor legum, & Canonicus postea Constanciensis designatur. Dedit autem operam, ut etiam Diuo Maximiliano Imperatori in magnis Constantiensibus Comicijs anno Christianę salutis 1507 innotesceret, cuius aulam deinde aliquandiu sequutus, semper ei postea charissimus, & intimus fuit Consiliarius, quamdiu uiueret Imp. Impetrauit autem ab eo præposituram Swaldkirchensem, cui semper antea nobiles tantum, et maiorum

imaginibus clari præfucrant. Maximiliano uero Imp.
 rebus humanis exempto, & D. Carolo V. in ipsius lo-
 cum unanimi electorum consensu subrogato, mox in
 ipsius etiam aulam uocatus, Carolum V. in Hispanias
 sequutus est, cuius ibi Vicecancellarius etiã designatus
 totius Imperij negocia expediunda subiuit, & summa
 diligentia, nec uero minori laude promouit, expediuit
 et administrauit. Cũq; innotuisset iam Hugoni Episco-
 po Constanciensi, Canonicum suum Balthasarum ad
 tantos honores esse euectum, putabat in tali temporum
 difficultate non posse melius consuli afflictæ Ecclesiæ
 Constanciensi, q̄ si integra Episcopatus gubernatio ad
 eũ deferretur: persuasit igitur Canonicis, ut missa ho-
 nesta legatione eũ ad patriæ gubernationẽ uocarent. In-
 terim accidit ut eidem Balthasaro. à Cesarea Maiesta-
 te in Germaniam ad Electores quosdam Imperij misso,
 resignaret Episcopatum etiam Hildesianum in Saxo-
 nibus Ioannes Episcopus: Saxonie, Angerie, et West-
 phaliæ dux. Vtroq; igitur Episcopatu accepto, Anno
 Christi 1530 in Augustanis Comicijs ab Alberto Cardi-
 nale, & Archiepiscopo Moguntino insigni pompa,
 presentibus omnibus Imperij statibus cõsecratur. Vber-
 lingam itaq; ueniens (ubi exulabat iam senatus Cano-
 nicorũ) splendide ibi, & cum summo gaudio ac trium-
 pho excipitur. Præfuit 15. mensibus, & in arduis Imp.
 Maie. negotijs in inferiorem Germaniã descensurus, cū
 Treueri pernoctasset, & mane equũ inscendere uellet,

CATALOGVS EPISCOP.

Subitanea morte decessit in ipso festo S. Pentecostes, anni Christianorum 1531. Sepelitur ibi apud S. Simeonem cum tali Elogio:

DEO OPT. MAX. TRINO ET VNI.

Reuerendissimo in Christo patri & domino, D. Balthasari Mercklin à Waldkirch D. G. Episcopo Constanciensi, & Administratori Hildesheimensi: sub Carolo V. Imperij Vicecancellario, & duorum Caesarum aulas per Germaniam, Hispanias & Italian multo annis sequuto: obeundis concilijs Imperij, & amplissimis legationibus, Juris utriusq; scientia, consilio, rerum gerendarum prudentia & authoritate singulari, tum ceteris artibus grauissimis, amplissimos honores adepto: tandem iniquissimis fati crepto: liberalissimo & in omni fortuna modestissimo, pietissimomq; consanguineo & Mœcenati suo incomparabili: Ioannes Keck à Treueri P. uixit annis 52, obiit Treueri, anno salutis 1531. Hoc nuncium cum Constanciensibus Canonicis afferretur: reuocarunt illi unanimi consensu Hugonem à Landenberg ad Episcopatus gubernationem, cui iterum sapientissime praesuit mensibus undecim. Postea decessit ex hac mortali uita plenus dierum, septima Ianuarij, anni à nato Christo 1531. Morsenburgi.

SI. IOANNES quintus, comes à Lupffen, in Heugouia, successit tertia Februarij mortuo Hugoni, consentiente toto clero, uocatus & electus. Etsi autem ille

ille talem prouinciam inuitus subiret, ut qui sciret Episcopatum mire esse exhaustum: tamen petenti non solum clero, sed circumiacentis etiam prouinciæ uniuersæ nobilitati denegare id omnino non potuit. Præfuit igitur sex annis: & cum uideret eam gubernationem habere plurimum laborum, curarum & sollicitudinū: emolumentum uero minimum, resignauit eam Canonico rum senatui, anno Domini 1537: in uigilia omnium sanctorum. Ipse in suam & maiorū suorum arcē Engesnium (quæ in Hegouia est) reuersus, ibi Canonicatu suo contentus, reliquum uitæ absoluere in quiete quam talibus curis immersus esse maluit.

82. IOANNES sextus, nobilis à Woczen ex inferiori Germania, Iuliæ uidelicet ducatu natus: doctrina, prudentia, multarum rerum usu, & plurimarum linguarum cognitione insignis, & idcirco D. Carolo V. Imp. eius q̄; fratri D. Ferdinando imprimis charus. Designatus primū à Rom. Pont. Archiepiscopus Lunden sis in regno Dania, ubi à Christierno rege D. Carolo V. sororio, in tanto precio habitus est, ut ille ei unicum filium traderet erudiendum. Postea rege Christierno miserere in regno suo sciente, subduxit se ex Dania, etiam Archiepiscopus iste: in inferiorem Germaniam concedens, ubi Imp. Carolo V. fuit à legationibus & consilijs. Missus autem anno Domini 1533 à Diuo Carolo ad fratrem Ferdinandum: in eo ipso itinere ad gubernationem Episcopatus Constanciensis, regis Ferdinan

CATALOGVS EPISCOP.

di consilij & auxilijs peruenit: consecratus est Ratis-
bonæ in Comicijs anno 1541. Incorporauit Episcopas
tui Diuitis Augiæ coenobium Benedictinum, & præ-
posituram Ocningensem ad lacum Venetum sitam.
Fuit idem, Abbas etiam in præpotenti Nariscorum ter-
ræ coenobio Waldsassen, ad Wönderam amnem sito.
Interfuit plurimis Comicijs, præcipue uero illis, quæ
D. Carolus V. Rom. Imp. Augustæ Vindelicorum, hab-
uit anno Domini 1547 & 1548 post bellum Germani-
cum: in quibus subitanea morte ex hac lachrymarum
ualle decessit Episcopus, Mense Maio: cum alie
quoties uoluisset clarissimo uiro Doctore Iacobo Mer-
gellio, Canonico Constanciensi Episcopatum resignare,
præfagiens fortassis sibi ipsi, non diu se superstitem
mansurum. Vectus est ex Augusta, honorifica pompa
funebri ad Monasterium Augiæ Diuitis, in quo terra
mandatus est, anno Domini 1548.

83. CHRISTOPHORVS Metzlerus, patria
Feldkirchianus, Rhætus: honestis & locupletibus pa-
rentibus natus: Doctor legum, Canonicus Churensis
& Constanciensis, eligitur unanimi senatus Canonicorum
consensu in ipsa die Visitationis Mariæ, Anno
Christi 1548 in Episcopum Constanciensem. Præst.
a huc hoc anno Domini 1549: quo Constanciam
redijt:

Christus ab æthereo qui temperat omnia templo,
Corporis atq; animæ robore donct eum.

Ad Ina

ARGENTINENSIVM. 54
AD INCLYTAM VRBEM AR
GENTINENSEM,

Argentina tuos si uis audire uetustos
Proceres, patresq; maximos.
Qui te, Verbigenæ mysteria sacra professi,
Docuere saluificam fidem.
Qui te lucrati Christo, tot templa tot aras,
Tibi condidere maximas.
Hos si uis omnes speculo quasi cernere in uno,
Et Exphragisinate in breui.
Huc oculos huc flecte tuos Vrbs inclyta, compos
Voti hic potes fieri tui.
Inuenies laudesq; tuas laudesq; tuorum,
Calamo perenni proditas.
Sæpe leges etiam tua fortia facta, tuarum
Manuumq; robur inclytum.
Quæ quamuis illustrarit Swimphlingius olim
Tuus, ille uir doctissimus.
Me tamen ista meis etiam inseruisse libellis,
Renouasse sic decus & tuum:
Argentina tibi prædignæ laudibus Vrbi,
Nequit esse non gratum: Vale.

Quina